

DOMOVINA

— Vsebina: Vse, kar je v interesu doma. — Dopolni naj se izvedejo poštanski predpisi. — Recepti se ne vračajo. — Za inzerate se plačuje po ceniku, ki ga pošiljamo vsaki številki. — Za inzerate se plačuje po ceniku, ki ga pošiljamo vsaki številki. — Za inzerate se plačuje po ceniku, ki ga pošiljamo vsaki številki.

Vabilo na naročbo!

Minulo je zopet polletje. Obračamo se do cenjenih prijateljev in somišljenikov, da ob tej priliki opozore znanca na naš list in jih pridobimo naročnikom. List bode kakor dosedaj tudi v bodoče stal trdno za narodna prava in pospeševal z vso vmeno narodno gospodarstvo ter nezavisno deloval v prid in hasek milega naroda. Nam so podpora le naročniki, zato pa je list tudi le naročnikom. „Domovina“ stane kakor dosedaj 8 kron celoletno, 4 krone polletno in 2 kroni četrtletno. Stare in nove naročnike prosimo za blagohotno vposlanje naročnine, da list redno dobé.

Uredništvo in upravnništvo „Domovine“.

Ogrske nakane.

Kakor morská kača, se vleče na dolgo nagodba z Ogrsko. Vsi plešejo okolu tega perečega vprašanja kakor mačka okolu vrele kaše. Nihče se ne upa stvari od prave strani prijeti, nihče si ne upa pokazati in povedati pravega vzroka, zakaj se ta stvar tako zavlačuje.

Jasno je, da ima nekdo od tega čakanja in zavlačevanja dobiček, ali da ga vsaj pričakuje. Ta nekdo so Ogrí. Oni si mislijo: železo je vroče treba kovati.

Kaj hočejo Ogrí? Ogrí ne žele nič drugega, kakor spraviti žetev pravočasne domov, da jim ne segnijo, ali da jim je nepričakovana povodenj na odplovi.

Za dolgo vrsto let so se mastili in se še mastijo Ogrí na naše, avstrijske stroške. Vsaka pogodba z nami jim prinaša dobiček in oni hitro molzejo dobro kravo. V žepu imajo že dobiček preteklosti, veselí se dobre sedanjosti — a bojé

se prihodnosti. Zavedajo se dobro, da še živi naš cesar, njihov kralj, ki jih ljubi tako, kakor oni tega ne zaslužijo. Nanj stavijo vse svoje nade.

Kakšna je pri tem ogrska špekulacija? Svoje pamene so včasih skušali Ogrí doseči z revolucijami, danes jim tega ni več treba. Danes je njihov prvi in zadnji namen ohraniti perzonalno unijo v svojo korist in našo škodo. Edino na ta način nas bodo še izkoriščali — tako si mislijo — če ostanejo z nami v zvezi.

Pri nagodbi in pri trgovinskih pogodbah je našim Mažarom v prvi vrsti na tem, plačati — kolikor mogoče malo k skupnim doneskom — in pa spraviti avstrijsko industrijo na nič. Zlasti jim je na tem, da uničijo oni del industrije, ki proizvaja surovine. Prvo upajo doseči z znanim raztegljivim paragrafom, da cesar podaljša vedno od leta do leta kvotno razmerje.

Drugo pa hočejo doseči s tem, da uvedo visoko carino na surovine, katere se izvažajo na Ogrsko. Kako to doseči?

Dvoje je mogoče: ali se Avstrija uda, ali se ne uda!

Če se Avstrija sama od sebe uda, potem so seveda Ogrí na konju. Toda, kakor smo že v Avstriji marsikaj doživeli, vendar smo prepričani, da ga ni ministrstva in tudi ne ministra, ki bi si upal tako podlo kupčijo z Ogrí skleniti in podpisati. V prvi vrsti bo poklicano svoje mnenje izreči trgovinsko ministrstvo. Z mirnim srcem že danes rečemo, da imamo v tem ministstvu tacihi mož, ki bodo na prvi hip spregledali ogrske nakane in odločno odklonili tak „kšeft“. Če bi pa prišel od koder si bodi kak pritisk, pričakujemo, da bo imel trgovinski minister s prizadetimi uradniki vred toliko časti, da bo šel, predno bi se za kaj tako nečastnega odločil, raje v častni pokoj.

Druga je, če se Avstrija ne ukloni. Ogrí so navihanci in pravijo čisto kaj drugega, kar mislijo in kar bodo skušali doseči. Mamijo svet s tem le: če ne dosežemo nam povoljne pogodbe,

potem sestavimo zase poseben avtonomen carinski tarif, s katerim se od Avstrije popolnoma ločimo, a ji tudi prizadenemo smrtni udarec. V kolikor bomo mi oškodovani, ker nimamo zveze z Avstrijo, bomo skušali doseči potom ugodnih pogodb z inozemstvom, zlasti z Nemčijo in Rusijo. Tako govorijo lisjaki. A kdor pozna trgovinske pogodbe inozemstva od daleč, kdor pozna le malo narodno-gospodarsko politiko Nemčije in Rusije, ve, da so to le ogrski larifari.

Zadnje svoje upanje stavijo Ogrí v krono, v cesarja. Za gotovo upajo, da bode v slučaju, če se ogrska in avstrijska vlada ne zjedinita, odločeval cesar in sicer njim v prilog. — Toda tudi mi imamo svoje upanje, katero je ogrskemu ravno nasprotno. Od razsodnosti vladarja pričakujemo ugodne rešitve, kajti prepričani smo, da vedo na najvišjem mestu, da se gre v tem slučaju za nič manj kot 8000 avstrijskih tovarn in za približno 15 avstrijskih tvrdk, katere bi bile s surovinsko carino ali vničene ali vsaj hudo prizadete in oškodovane. Na najvišjem mestu gotovo tudi vedo, da se bodo tudi brez surovinske carine Ogrí na naš račun še vedno dovolj mastili.

Pa bodi to že tako, ali tako, — naši industriji bodo morali paziti in čuti, da ne pride zlobni sovražnik in ne uresniči zlobnih nakan — kar čez noč!

Slovani v Cislitvaniji.

Nemškimi strankam v Cislitvaniji se, kot znano, ni posrečilo, pridobiti spoštovanje od Slovanov, a še najmanj se jim je posrečilo slovanške stranke politično organizovati. Slovani se niso mogli nikdar ogreti za ustavno življenje in državne naloge. Uzrok za še prikazni leži jasno kot na dlani. Ljudski sloji niso našli zanimanja na ustavi, katero izrabljajo le gotovi krogi, ki pa ne prinašajo ljudstvu posebnih koristi ali olajšav; temu nasprotno so Slovani v nemških

LISTEK.

Dva Ivana, dva vojaška sina.

(Ruska narodna pravljica.)

(Dalje.)

Razideja se dobra junaka na razni strani. Oni, ki je krenil s konjem na desno, pride v glasovito cesarstvo. V tem cesarstvu je živel cesar s cesarico, in imele sta cesaričino Nastasjo. Prekrasno. Opazivši cesar Ivana, vojaškega sina. Razideja se dobra junaka na razni strani. Oni, ki je krenil s konjem na desno, pride v glasovito cesarstvo. V tem cesarstvu je živel cesar s cesarico, in imele sta cesaričino Nastasjo. Prekrasno. Opazivši cesar Ivana, vojaškega sina. Razideja se dobra junaka na razni strani. Oni, ki je krenil s konjem na desno, pride v glasovito cesarstvo. V tem cesarstvu je živel cesar s cesarico, in imele sta cesaričino Nastasjo. Prekrasno. Opazivši cesar Ivana, vojaškega sina.

A brat njegov Ivan, vojaški sin, ki je je vdaril po levi cesti, jahal je dan in noč neutrud

ljivo; preide mesec in drugi in tretji, in pride v neznano cesarstvo — ravno v stolno mesto. V tem mestu je bila velika žalost; hiše pokrite s črnim suknom, ljudje blodijo kakor v sanjah. Najame si najsiromašnejše stanovanje pri neki stari babi in jo začne vpraševati: „Povej, žena, zakaj je v vašem cesarstvu ves narod v žalosti, in vse hiše zagnjene s črnim suknom?“ — „Ah, junak, zadela nas je velika žalost; vsak dan vstane iz sinjega morja, izza sivega kamna dvanajesteroglavi zmaj in pojé za eden obrok človeka; zdaj je prišla vrsta na cesarja. On ima tri prekrasne cesaričine; evo, baš sedaj so odpeljali najstarejšo na obalo — zmaju za kosilo.“

Ivan, vojaški sin sede na konja in poleti k sinjemu morju, k sivemu kamnu; na bregu stoji prekrasna cesaričina — prikovana z železno verigo. Opazi viteza in mu reče: „Pobegni od tod, junak! Za malo časa bo dospel dvanajesteroglavi zmaj; jaz bom poginila, ali tudi ti ne uideš smrti: Požri te bode ljuti zmaj!“ — „Ne boj se, krásna devojka! Morebiti se bo zadavil.“ Stopi k njej Ivan, vojaški sin, zgrabi verigo z vitelko roko in jo raztrga na drobne kosce kot gnilo blčevje; potem nasloni glavo krásni de

vici na rame: „Pobožaj me malo po glavi! A ne božaj toliko, temveč glej na morje! Kadar se pojavi črn oblak, zašumi veter, se vznemiri morje — takoj zbudi mene junaka!“ — Krásna ga devojka posluša, ne boža ga toliko po glavi, temveč gleda na morje. Nenadoma se pojavi oblak, veter zašumi, morje se vznemiri — iz morja se dviga zmaj in vzpenja navzgor. Cesaričina zbudi Ivana, vojaškega sina, on vstane, skoči na konja, a zmaj že leti: „Zakaj si ti, Ivan, prišel sem na obisk? Tukaj je moje mesto! Poslovi se zdaj od belega sveta in potuj brzo v moje žrelo — tam ti bo dobro!“ — „Lafš, prokleti zmaj, ne boš me požrl, temveč se za davil“, odgovori vitez, izvleče ostro sabljo, zamahne, vdari in odbije zmaj vseh dvanaest glav; dvigne sivi kamen, položi glave počenj, vrže truplo v morje, a sam se vrne domov k babi, se najé, napije, leže spavat in prespi tri dni in tri noči. Med tem pozove cesar vodovosa: „Hajde“ reče, „k morju, in zberi vsaj cesaričine koščice!“ Vodovoz se pripelje k sinjemu morju, vidi — cesaričino živo, celo, posadi jo na voz in odvede v gosto, popolnoma gosto šumo; a tam začne brusiti nož. „Kaj misliš storiti?“ ga

strankah opazili veliko število manjših narodnih strank, katerih želje so mejile le na en cilj s pomočjo ustave in uprave vse Slovane storiti nacionalno in politično mrtve.

Ustavodajstvo in uprava sta prenesli svoj delokrog na narodnostno polje in od zdaj je ostal narodnostni moment za cela desetletja bojni objekt strank. Nemške stranke lahko govorijo, ako povdarjajo, da so se potegovala za ustavno svobodo in svobodomiselnost, med tem, ko so Slovani skrbeli le za svojo narodnost in svoje interese. Na ozirajo se na to, da je laž, in da niso imele njihove širši slojem nerazumljive določbe, njihova na posamezne kroge in posamezne pristaje omejena prostost za ustavni razvoj Slovanov nobene vrednosti, so nemške stranke stavile to ustavo in to svobodumje v ospredje, ker sta jamčila za njihove narodnostne koristi. Dandanes jim je ista ustava, ista prostost in isto svobodumje postranska stvar, in oni ne morejo dovolj govoriti o narodnih bojih in narodnostnih pridobitvah, čeprav jim isti dajo prosta tla na razpolago.

Res nemške stranke ne morejo Slovanom ničesar očitati, če zastavijo ti vse moči v varstvo svojega jezika; oni so se branili, ko so Nemci že narodnostno napadali in so vrgli že jezikovno borbo v široke sloje. Že po tem ni težko soditi, koliko resnice tiči v trditvi, da imajo Slovani v Cislitvaniji le smisla za narodnost in ne za ustavno prostost in parlamentarične uvedbe. Zgodovina manjvrednih slovanskih plemenov najde v tem ne manj zadeto in dobro premišljeno definicijo, ako nemške stranke vprašujejo, kako visoka je kulturna stopnja, katero so Slovani prinesli v javno življenje.

Ako pa se gleda le na narodnost, je borba za jezik znamenje nižje kulture in politične nezmožnosti; pristaji nemških strank se postavi lahko na najnižjo stopinjo, ker počenjanje „Schulverein“-a in demonstriranje z luterskim gibanjem „proč od Rima“ sta znak, da niso v zvezi z nikakimi političnimi ideali in ustavnimi prostostmi na državnih tleh.

Če pomislimo, da take izgrede povzročajo elementi, katerim je jezik v državnih institucijah zagotovljen, potem se vprašamo po pravici, kakšen obseg mora zavzeti boj Slovanov za zagotovljenje svojega jezika, da odbije nemški naval.

Ljubezen do materinega jezika je vsakemu narodu lastna. — Da, lahko se reče, da je višja izobrazba vzrok narodnostnim stremljenjem, ki pri surovih narodih celo nič ali v drugi obliki nastopijo.

Če hočemo preiskovati, koliko smisla za svobodo in pravico imajo cislitvanski Slovani; se moramo ozreti po drugih pripomočkih.

No, teh nam ne manjka; n. pr. upeljava parlamentarnega režima v državi je našla pri vseh Slovanih isto razumevanje, če prav ne iste simpatije. — Čisti n. pr. so se ostro po robu postavili tej ustavni obliki; vzrok temu pa ni ležal v neki kulturi, ne v nasprotovanju konstitucije.

„Vpraša cesaričina: „Brusim nož, da te zakoljem.“ Cesaričina zaplače: „Ne zakolji me, ničesar hučega ti nisem storila.“ „Ako rečeš očetu, da sam te jaz rešil, te pomilostim!“ — Ni drugače, ona dovolj, pripelje se na dvor, cesar se obraduje in imenuje tega kočijaža polkovnikom. In glej, ko se prebudi Ivan, vojaški sin, pokliče babo, jej da denarja in jo poprosi: „Pojdi, mamica na trg, kupi, kar treba, in slušaj, o čem se ljudje razgovarjajo med seboj; če je kaj novega?“ — Baba se požuri na trg, kupuje razna jedila, in posluša ljudski razgovor, vrne se domov in pravi: „Ljudstvo si pripoveduje tole: Bil je pri našem cesarju velik obed, za mizo so sedeli kraljeviči in poslaniki, plemenitaši in imenitni ljudje; kar prileti skozi okno žarka puščica in pade v sredo dvorane; na to puščico je bilo privezano pismo od drugega dvanajsteroglavega zmaja.“

Zmaj piše: „Ako mi ne pošleš srednje cesaričine, uničim ti z ognjem cesarstvo in je spremenim v pepel.“ — Zdaj-zdaj bodo jedno devo odpeljali k sinjemu morju, k sivemu kamnu. Ivan, vojaški sin, osedla takoj dobrega svojega konja, zasede ga in poleti k morju. Cesaričina

nalizmu v splošnem, temveč v opoziciji napram volilnemu redu, ki je bil izdelan na korist Nemcem, in je slovanško prebivalstvo ostalo poldrugo desetletje parlamentarnemu delovanju ob strani. Ravno to dejstvo pa, da ima tak narod toliko politične discipline in je pripravljen toliko žrtvovati, dokazuje, koliko kulturno stopinjo zavzema.

Nemške stranke naj poskusijo namesto državnozbornske obstrukcije opozicijo s tem, da jih ne bode v državni zbor in potem bodo videli, koliko požrtvovalnosti bo to od njihove kulture zahtevalo. — Slovani so ves ta dolgi čas delovali pri volitvah, na shodih, v društvih in časnikih. Bojevali so se z lastno močjo in stali so na lastnih nogah.

Slovanško časopisje je vzniklo med narodom in je z njim združeno.

Nemško časopisje nasprotno pa je izrodek vseh nemških strank, katerim je prišlo na pomoč še židovstvo. Vrh tega so nemške stranke podale roko še Madžarom in Italijanom, katere so podpirali proti Slovanom.

Na polju znanstva ni nemški življenjski dospel visoko, ker mora dunajsko naučno ministrstvo iskati po vsem nemškem cesarstvu, da je v stanu popolniti vseučiliška mesta. — Vse te prikazni govore jasno dovolj zoper one, ki nosijo v poštev duševno premoč Nemcev, ker dejstva govore nasprotno.

Nemške stranke stoje le za nemško državo ob Donavi na straži in s strahom gledajo, kako se Slovani pripravljajo, da v Cislitvaniji vzamejo v roke politično žezlo, ki jim pristaja.

Interpelacija

poslanec vit. Berks in tovarišev na Njega ekselencio trgovskega ministra radi dvojezičnih napisov v poštinih zadevah.

Iz Celja vozi vozna pošta tudi v Vitanje, Dobrno in St. Peter v Savinjski dolini. Splošno znano je, da prebivajo v celjski okolici skoraj izključno samo Slovenci; samo ob sebi se razume, da se potemtakem večinoma slovensko prebivalstvo poslužuje tega občila. Človek bi torej mislil, da so napisi na teh poštinih vozovih dvojezični. Toda temu ni tako, marveč se nahajajo na tistih samo nemški napisi.

Omenimo pri tem, da so poštini vozovi, ki vozijo na Dobrno in v Vitanje, šele pred kratkim dobili nove napise, ki so ravno samo nemški.

To je zopet nov dokaz, da se nižji uradi, počenši pri poštne uradu v Celju, ne izvzemši poštnega ravnateljstva v Gradcu, na jezikovno enakopravnost ne ozirajo, in da ministrstvo dosedaj ni smatralo za potrebno kaj ukreniti, da bi se vsaj znanprej smeli v dvojezičnih krajih rabiti le dvojezični uradni pečati in napisi na poštinih vozovih.

Naravnost sramotilno je za pravno razmerje v državi, da sme vsak podložnik brez kazni in tudi brez najmanjše graje poljubno si voliti jezik napisa in pečata, ter da se sme na ta način

mu reče: „Kakšna nesreča, junak, te je pripeljala sem? Ognji se, na meni je vrsta, da prenesem smrt, da prelijem vročo kri, a zakaj bi propadel ti?“

„Ne boj se, krasna devotka, morda te reši Bog.“

Komaj izpregovori, že leti nanj hudi zmaj, z ognjem ga žari, a s smrtjo mu grozi. Vitez ga udari z ostro svojo sabljo in mu odseka dvanajst glav; položi glave pod kamen, vrže truplo v morje, a sam se vrne domov, se najé, napije in zopet leže spavat za tri dni in tri noči.

Pripele se zopet vodovoz, vidi, da je cesaričina živa, jo posadi na voz, odpelje v gosto šumo in začne brusiti nož. Vpraša ga cesaričina: „Zakaj brusiš nož?“ „A — brusim ga, da te zakoljem. Zakolni se, da ne boš povedala očetu, kar jaš hočem, potem te pomilujem.“ Cesaričina se zakolne, on jo odpelje na dvor, cesar se obraduje in ga imenuje generalom. Ivan, vojaški sin, se prebudi iz sanj čez štiri dni in noči, in zapove babi, da ide na trg in poišče, kaj je novega.

(Konec prihodnjic.)

narodno čustvo slovenskega naroda žaliti brez pametnega vzroka.

Cesaraki uradniki bi se v uradu sploh ne smeli baviti s politiko; poštni uradi morajo služiti le prometu in potrebam (zahtevam) prebivalstva. Vsakemu — bodisi Nemcu ali Slovencu — ki pride v dvojezičnem kraju v poštni ali brzojavni urad, mora biti omogočeno, da se ori jentira in nabita naznanila ter naredbe razuma. Naznanila in naredbe poštne ravnateljstva v Gradcu, namenjene za oni del Koroške in Spodnje Štajarske, kjer prebivajo Slovenci, morale bi se potemtakem razglasiti v obeh deželnih jezikih, kakor je to večinoma v navadi pri političnih in sodnih oblastih.

To se pa ne zgodi, marveč so tudi v krajih, kjer ne živi morebiti niti eden Nemec, taka naznanila pribita samo v nemškem jeziku, kar je gotovo gola neumnost. Vse to se gotovo ne dogaja brez namena, ker drugače se sploh ne bi dogajalo.

Pri poštne ravnateljstvu v Gradcu je tudi nameščen samo en konceptni uradnik, ki je več slovensčine, dasiravno je za ta urad določenih gotovo nad 15 konceptnih uradnikov. Tudi to razmerje je prav jasen dokaz enakopravnosti! Nameščenih bi moralo biti vendar zadostno število slovensčine zmožnih konceptnih uradnikov, ker morajo isti reševati slovenske vloge, dalje pa vizitirati poštne urade v slovenskih krajih in pri tej priliki zasliševati stranke o njihovih pritožbah in prošnjah itd.

V ponemčevanju poštinih in brzojavnih uradov je gotovo zistem, drugače bi bilo komaj verjetno, da se uporabljajo v popolnoma slovenskih krajih samo nemški poštni pečati, da morajo občinski in okrajni zastopi za dvojezičen poštni pečat prositi in vrh tega državni poslanci pri raznih poročevalcih in pri ministrstvu prošnje osebno priporočati, da pa v kljub temu pretečejo leta in leta, dokler dobi dotični kraj dvojezičen uradni pečat. Nekatere kraje, v kojih se nahaja poštni urad, tolažijo poštne oblasti z obljubami, češ, ko bode porabljen stari pečat, pribavil se bode na vsak način nov dvojezičen uradni pečat; toda samovoljnost teh oblasti sega tako daleč, da se niti take obljube ne izpolnijo, marveč nosi novi pečat ali nova uradna deska le še v svetlejših barvah samonemški napis.

Pri poštne uradu v Celju so se sicer, ko se je postavilo novo poslopje, napravili dvojezični napisi. Vse pa, kar se sedaj dogaja, dokazuje namen zapostavljati slovenski jezik. Napravljajo se novi napisi, kakor n. pr. pri na novo otvorenih telefonskih postaji, vsak trenutek nabije se kako novo priobčilo ali naznanilo v uradnih prostorih, a to vedno izključno v nemškem jeziku, akoprav spada v področje poštne urada razun mesta z mešanim prebivalstvom tudi velik del popolnoma slovenske okolice. V Celju uporablja se še vedno samonemški poštni pečat, dasiravno so opetovano razne korporacije že prosile za nabavo dvojezičnega uradnega pečata.

Pri poštne in brzojavnem uradu v Celju nastavlja se moški in ženski uradniki, ki so slovensčine popolnoma nezmožni in ne morejo slovenskim strankam dati odgovora na slovenska vprašanja, marveč letajo od okna do okna, da dovedejo slovensčine veččega uradnika ali navadno le kakega slugo, ki se potem sporazume s stranko.

To so naravnost ostudne razmere. Tudi za sprejem praktikantov, ki pridejo v dotiko s strankami, moralo bi se brezizjemno zahtevati znanje obeh deželnih jezikov; kajti urad je zaradi prebivalstva tu.

Z ozirom na vse te okolnosti stavijo podpisani sledeča vprašanja:

1. So te razmere g. trgovinskemu ministru znane?

2. Je taisti pripravljen na primeren način skrbeti za to, da se bodo v dvojezičnih krajih uporabljali v naprej samo dvojezični poštni pečati, napisi na poštinih vozovih, uradnih deskah itd.

3. Je taisti dalje pripravljen skrbeti za to, da se bodo tudi vsa naznanila in naredbe, veljavne za ves direkcijski okraj, v dvojezičnih krajih v obeh deželnih jezikih razglasila, oziroma v uradnih prostorih nabile?

4. Je taisti končno tudi pripravljen skrbeti za to, da bode pri poštni in brzojavni postaji v Gradcu nameščenih dovolj konceptnih uradnikov, zmernih slovenščine v govoru in pisavi ter določiti, da mora gotovo število sistemiziranih konceptnih uradnikov ta dokaz sposobnosti doprinesiti v sprejemni prošnji, in da se bode v bodoče le na take prošilce oziralo pri oddaji služb, dokler ni dopolnjeno ono določeno število, ter da se bode pri vseh poštah uradih v dvojezičnih krajih nameščale le take osebe, ki so zmorne obeh deželnih jezikov.

Celjske in štajarske novice.

(Ciril-Metodov kres) je zažigati v predvečer slovanskih blagovestnikov, dne 4. julija t. l. Na celjskem Starem gradu zažge velik kres z umetalnim ognjem, kakor običajno vsako leto na ta večer, »Celjsko pevsko društvo«. Sodeluje narodna godba in pomnožen pevski zbor. Opozarjamo slovenske narodnjake, naj že sedaj vse potrebno ukrenejo, da bode na ta večer kazal ognjen svit z vsakega hriba — da prebiva po celnem Spodnjem Štajarju zaveden slovenski rod!

(Kmetovalci in posestniki pozor!) Trgovina železnine, g. Peter Majdič »Merkur«, razstavila je v svojem skladišču na dvorišču hiše g. Iv. Kranjca na koncu Graške ulice ob tako zvanem »Ringu« v Celju stroj za košnjo, stroj za obračanje in pa stroj za grabljenje. Kmetovalci in posestniki se vabijo ogledati si te stroje, ki imajo zmerno ceno in so velika dobrota pri takem pomanjkanju delavcev. Eden stroj nakosi z enim konjem za 10—12 dobrih koscev. Pripravno bi bilo, da se zanimajo za to občino in okrajni zastopi, da pomagajo kmetu.

(»Slov. obrtno in trgovsko društvo v Celju«) opozarja še enkrat na jutri vršeci se občni zbor, ter vabi vse narodne obrtnike in trgovce, da se istega udeležijo ob 8. uri zvečer v mali dvorani v »Nar. domu«.

(»Celjski Sokol«) priredi v nedeljo, dne 6. julija t. l. popoldanski pešizlet na Ostrožno. Veselica z javno telovadbo, petjem in godbo se bo vršila na prijetnem vrtu narodne gostilne gosp. Miha Zagodeta. Ker bo to letos prvi izlet »Celjskega Sokola« in poleg tega še v našo najbližnjo slovensko okolico, je gotovo, da bo udeležba iz Celja in iz bližnjih krajev ogromna. Natančnejši raspored še objavimo. Brate »Sokole« pa opozarjamo, da si preskrbe do tega časa sokolsko opravo.

(Ustanovitev meščanske dekliške šole v Celju). V ponedeljek je bil v deželni zbor vložena od deželnega odbora predlog za ustanovitev javne dekliške meščanske šole v Celju. Predlog je bil oddan naučnemu odseku.

(Plinova razsvetljava na Bregu.) V celjski okolici na Bregu se sedaj vpeljuje plinova razsvetljava. Plinove svetilke bodo v večjem številu napravljene, kakor dosedanje petrolejke. Z ozirom na to in na večjo svetilno moč plinovih luči bodo sedaj odpadle pritožbe zaradi preslabe razsvetljave. Tudi po zasebnih hišah se bode plin vpeljal. Okoliška občina v slovenskih rokah vse stransko napreduje.

(Pasji kontumac v celjski okolici) traja sedaj že leto dni. Pasji kontumac je za lastnike psov že sam na sebi velika nevarnost; v Celju je pa ta nevarnost še veliko večja. Nahajajo se namreč tukaj pošteni ljudje, kateri psom nagobčnike jemljejo raz gobca in potem prinašajo nagobčnike gospodarjem nazaj, rekoč, da so jih našli in zahtevajo napitek. — Drugi si napravijo zopet »špas«, da vzamejo psu nagobčnik raz gobca, potem pa tečejo h konjederu, mu naznajo, da je tukaj en pes brez nagobčnika in da je stekel. Tako so neki »poštenjaki«, ki stanujejo v Naskovi hiši v Gaberju, vzeli psu dr. Ivana Dečka žičast nagobčnik raz gobca, mu istega s silo, menda s kleščami raztrgali, ker ključavnice (vešenke), s katero je bil priklenjen na ovratnik, niso mogli odkleniti; potem je nek delavec hitro tekel h konjederu naznaniti, da je tam stekel pes brez nagobčnika, da naj hitro pride po psa. Konjeder, ki je nalagal seno,

moral je vse pustiti, zgrabil je puško ter vzel svojega pomagača seboj in šel nad psa — našel pa je, da je pes popolnoma zdrav in miren. Že leti bi pač bilo, da bi redarji in orožniki to in zanimivo družbo v Naskovi hiši nekoliko nadzorovali, da se ne bodo take in enake falotarije godile. Dobro bi bilo poizvedeti, kdo so ti pošteni »poštenjaki«; zato se obljubi tistemu, ki na občini okolici celjski ali dr. Dečku naznani storilca, ki je snel pri omenjeni priliki nagobčnik psu, od dr. Ivana Dečka nagrade 10 K.

(Nov volilni red.) Deželni odbor je v sobotni prvi seji, katere se pa slovenski poslanci niso udeležili, predložil deželnemu zboru sledeče premembe deželnozbornskega volilnega reda: Deželni zbor naj v bodoče obstoji iz 70 članov in sicer mu pripadajo: knezoškofa lavantinski in sekovski, rektorja graške univerze ter tehniške višje šole; dalje iz 66 voljenih poslancev in sicer: 12 iz veleposestva, 27 zastopnikov mest in trgov in trgov. zbornic, 23 zastopnikov kmečkih občin, ter štirje zastopniki novega splošnega razreda. Deželni odbor naj se sestavi tako, da izvoli vsaka izmed prvih treh skupin: veleposestvo, kmečka in mestna skupina iz svoje srede po enega odbornika, ostali trije odborniki se izvolijo iz cele zbornice. — Nova volilna skupina je zasnovana natančno po oni za državni zbor. — Reči se mora, da je novi volilni red še bolj krivičen, kot dosedanj. — Kmečkemu prebivalstvu se odvzame še ta trohica pravic, kolikor je imelo doslej. — Nemški nacionalci si hočejo zagotoviti neomejeno gospodarstvo v deželni hiši. — Upajmo, da se jim to ne posreči.

(Iz Teharja) se slišijo pritožbe, da skrbi novi župan Gorišek, privrženec štorskih nemških tarjev, jako lepo za vinogradnike v svoji občini. Prejel je namreč letos modro galico za škropljenje proti strupeni rosi, katero preskrbi deželni odbor potem okrajnega zastopa po znižani ceni 56 vin. za kilogram, on pa prodaja sedaj to galico vinogradnikom po 66 vin. klg., takó, da ima pri vsakem klg. 10 vin. dobička. Teharski vinogradniki so primorani kupovati to galico pri trgovcih v Celju, kjer se dobi klg. za 60 vin. in ima tu trgovec že svoj dobiček zraven. Vinogradniki občine Teharje povprašujejo, v kateri žep zgine ta dobiček? Vprašanje je pa tudi, če preskrbi deželni odbor to galico v ta namen, da dela občina Teharje z njo dobiček? Druge občine razdelijo po dež. odboru prejeto galico za isto ceno, za katero jo same prejeto, ali k večjemu za 2 do 4 vin. pri kilogramu dražje, kolikor znašajo postranski stroški. — Teharski volilci! To si vam bo treba dobro zapomniti za prihodnje volitve!

(»Savina«) društvo kolesarjev Gornjesa vinske doline ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 29. t. m. na Rečici v gostilni g. Terčaka ob 3. uri popoldne. Vsi kolesarji in kolesarice se vlnudno vabijo udeležiti se občnega zbora. Prijatelji dobro došli! Posebna vabila so ne pošiljajo. Sosedna kolesarska društva in posamezni kolesarji, poretite takrat na Rečico, da prebijemo par uric v veseli kolesarski družbi. Kolesarji iz Gornjega grada, Ljubnega in Sv. Frančiška se zberejo o drugi uri pri Moserju v Radmirju, odkoder je skupni odhod. Potem je sestanek z Rečičani in Mozirjani itd. pri Prazniku in od tam skupna vožnja na Rečico. Po zborovanju je prosta zabava s petjem in tamburanjem. Pri skrajno neugodnem vremenu je zbor osem dni pozneje.

(Čitalnica pri Sv. Jederti nad Laštem) priredi v nedeljo, dne 6. malega srpana, popoldan ob 4. uri vrtno zabavo, pri kateri se bo predstavljal burka »Pravica« se je izkazala, šaljivi nastop: »Kmet prvokrat na Dunaju« in »Mačkarija zavolj mačke«. Med tem se bodo pele narodne pesmi, na koncu šaljiva pošta. P. n. gostje dobro došli!

(Samomor.) Zidani most je menda postaja za samomorilce. Včeraj popoldne so izrekli iz Savinje posestnika in ključarja Jakoba Gašperina iz Škofje Loke. Pri njem so našli vizitko in listek z napisom: »Tukaj končam jaz svoje življenje«. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano.

(Polčane.) V Polčanah priredé tamošnji narodnjaki dne 6. julija t. l. na čast slovanskima bratoma sv. Cirilu in Metodu ter v korist »Dijaškega doma« v Celju veselico z godbo in petjem.

Veselica se bo vršila v prostorih narodne gostilne g. Gajseka v Polčanah ob 3. uri popoldan — pri dobrem in slabem vremenu.

(Mrtvega so našli) pri Sv. Urbanu pri Ptuju nabiralca gob Janeza Lorenčiča. — Pri nabiranju gob ga je dohitela smrt.

(Iz Radgone) se poroča, da je ondotni okrajni glavar, namestniški svetnik gospod baron Salla, pozvan k namestništvu v Gradec. Za vodjo okrajnega glavarstva v Radgono pride namestniški tajnik g. grof Henrik Stürgkh.

(Ginljiva poroka) V mariborski bolnišnici vršila se je ganljiva poroka. — Neka na smrt bolna služkinja se je poročila z očetom svojega nezakonskega otroka. — Osem ur po poroki je umrla.

(V Mariboru) so pretekli teden zblaznele štiri osebe: 20 letni steklarski pomočnik Pavel Anser iz Radgone, 50 letni prižigalec svetilk Jakob Maleiner, neka stara žena Goring in konduktar Anton Skerina.

(K ustanovitvi ženskega učnega zavoda v Mariboru) Deželni šolski svet za Štajarsko je sklenil ustanovitev ženske preparandije v Mariboru. Šola se zgradi na deželne stroške ter bo seveda samo nemška. Slovenci ne bodo imeli od nje nobene koristi temveč samo škodo, ker bo ponemčevanje slovenske dece še bolj napredovalo.

(Požar.) V Spodnjem Dupleku pri Mariboru je 22. t. m. popoldne vničil požar gospodarsko poslopje večletnega župana J. Ulbin a. Ogenj je izbruhnil na doslej neznan način v stiskalnici in se razširil z veliko hitrostjo, tako, da ni bilo misliti na rešitev. Zraven gospodarskega poslopja in stiskalnice je pogorelo seno, dva vola, krava, 11 prašičev in vsa gospodarska oprava.

(Trije splavarji) so utonili v Muri pri Lipnici. — Bilo jih je pet na splavu, ko se je razbil, a dva sta se srečno rešila iz valov bistrre reke.

(Delavci in deželni volilni red.) V ponedeljek se je vršilo v Gradcu osem socijaldemokratskih shodov, na katerih se je razpravljalo o deželnozbornskem volilni prenosovi. Obstoječi volilni sistem in vlado so vsi govorniki ostro kritikovali, nastopili zoper davke na vozne karte in vojaške zahteve in dali slednjič izraz pričakovanju, da bode novi volilni red vendar prodrl. Na shodih so sprejeli resolucijo, da je od deželnega odbora predložena volilna reforma le na korist gospodujočim strankam, ne pa brezpravnim slojem ljudstva, za katere zahteva socijaldemokratska stranka že več let volilno prenosovo. Edini njen napredek obstoji v tem, da se bode upeljala tajna direktna volitev. Zbrani delavci so označili tu zaničevanje, da ima po novem volilnem redu 300.000 delavcev le štiri mandate, 200 veleposestnikov pa dvanajst. — Zato pričakujejo delavci od poslancev, da se bodo potegovali za večje število delavskih mandatov. — Zbrani delavci so odločno sklenili, da bodo šli brezobzirno v boj za svoje pravice, zlasti za enako splošno tajno direktno volitev.

«Dijaški dom» v Celju.

(Piše prof. Anton Bezenšek.)

(Dalje.)

V tej borbi je Slovincem treba ne samo slovenskega jezika, ampak tudi slovanskega duha. Tega se pa moremo navzeti le iz bratske književnosti, iz čistega slovanskega mišljenja. Bratski jezik, t. j. po mogočnosti jezik vsaj enega velikega bratskega plemena, moramo znati, da bomo v stanju okoristiti se z njegovo bogato književnostjo, iz katere vije prav nepekvarjen slovanski duh. Priznamo odkritoarčno, da je marsikateri Slovenec takšen le po slovanskem govoru; govor pa ni drugo kot sluhov znak, torej nekaj zunanjega, a znotrajnost t. j. celo mišljenje je pa čisto zgolj nemško, zapadnjaško-tuje; od njega se ne more takšen človek emancipirati, ker mu je bilo v šolah vcepljeno in ker drugega ne čita, kot nemške časopise in knjige ter občuje v družbi, kjer vije takšen duh — četudi se rabi včasih slovenski jezik, včasih pa nemški. Ko bi vsaj poleg tega jezika še takšen drug moderen jezik n. pr. francoski bil razširjen med Slovenci — saj oni se lahko uče tujih

jezikov, samo da jim je dana prilika. — tedaj bi vsaj nekoliko opešal vpliv tiste edine zveličavne nemščine na nas. Slovenci bi uvideli, da niso samo Nemci, ki imajo bogate književne zaklade, ampak da imajo drugi narodi še znatno večje. A kako bi šele padel ugled nemščine tedaj, ako bi se Slovenci seznanili z blagovlasnim ruskim jezikom in z njegovo bogato in krasno književnostjo.

Ni še dolgo časa od tega. — ko se je pri nas mislilo — a po nekaterih kotih še zdaj velja, da je tisti, ki nemški ne zna, umstveni revež; a kdor nemščino vsaj za silo lomi, je „gospod“. O sancta simplicitas! Ali res ni drugega „argumentum divisionis“ med umstveno revščino in bogastvom, med izobraženim in neizobraženim človekom, kakor znanje nemščine? Ta „argumentum divisionis“ je dostojen kakega „spiesbürgerja“ v nemčurskem gnjezdu, a ne zdravo mislečega človeka. Ker smo sosedji Nemcem, koristno je znanje njih jezika, a absolutno potrebno ni bilo nikdar, niti je zdaj, niti bode kedaj. Mnogo bolj potrebno nam je znanje kakega večjega bratskega jezika n. pr. hrvatsko-srbskega, češkega, a posebno ruskega.

Naša mladina se mora torej tako odgojevati, da se navadi veljavo nemščine reducirati na pravo mero, ter da sporedno s tem raste čimdalje tem bolj čislanje bratskih jezikov slovanskih. Njej se mora dati torej prilika, da se v „Dijaškem domu“ dobro nauči ednega večjih, a po možnosti največjega slovanskih jezikov, da čita umstvene proizvode v izvorniku ter da se zna razgovarjati o vsakem znanem predmetu v dotičnem jeziku.

V ženskih penzjonatih v Avstriji in Nemčiji se mnogo gleda na francosko konverzacijo. V nemških kadetnih šolah se dosti bavijo z učenjem ruščine.

Kdo pameten bi torej nasprotoval, da se v našem „Dijaškem domu“ tudi gojita ruski in francoski jezik ne samo teoretično, ampak še bolj praktično; saj je znano, da je v novejšem času nagledna metoda, ali kakor Francozi veljajo „apprendre par les yeux“ za učenje jezikov najboljša, a konverzacija najsigurneje sredstvo, da se jezikovno gradivo osvoji, utrdi in razvija. Skrbeti je torej v zavodu za „spesobnega predavatelja“ in „professeur de langue“.

Ako pogledamo naše sosedne šole, kjer se n. pr. prednaša francoščina, ali bomo našli dijaka, ki po skončani realki zna francoski pravilno govoriti? — Zna le malo več kakor n. pr. gimnazijec latinski ali grški. Zakaj? Ker ni „žive gramatike“, ni praktičnih razgovorov in vaj. Boljše je pri gospodičinah, ki prihajajo iz kakega penzjonata; njihovim gibčnim jezikom včasih kaj dobro teče francoščina ali angleščina. Ravno mi piše nek nemški profesor iz Dunaja, ki je dobil stipendijo za potovanje, da vzame seboj svojo soprogo, ker ona (Čehinja) dobro govori francoski, a on — samo za silo. To je „deutsche Gründlichkeit“!

Pomen in važnost ruskega jezika za bodočnost je pa še večji, posebno za Slovence. Več kot pol Evrope in Azije se lahko prepotuje z ruskim jezikom. Nemški „Drang nach Osten“ bo arečal najmogočnejšega protivnika v ruskem jeziku. A „von der Belt bis zur Adria“ tudi ne bode nemški most tako skoraj gotov, niti ne bodo njegovi temelji dosti trdni in sigurni, dokler bode ob njih šumljala slovanska govorica, ter donela naša narodna pesem kot izraz slovanske zavesti. Zaraditega bi naši protivniki tako radi ugonobili naš jezik, ker vedo, da bi s tem pospešili naš pogin, ter osigurili temelje svojemu fantastičnemu mostu. Zaraditega se boje in nam stavijo zapreke, da bi se učili kakega bratskega jezika, kajti vedo, da je v zvezi z bratstvom naša moč in da netimo z bratsko književnostjo plamen narodne zavednosti, a da so nam kós le tedaj, ako nas odtrgajo od drugih bratov Slovanov in posejejo domač prepričanje med nami. Kdor torej podpihuje domači prepričanje ter seje neslogo med nami, ta javno deluje v korist nenavilne Germanije!

Naša mladina se mora torej tako vzgojiti, da ljubi slovo in mir, da se ravna po zdravih krščanskih načelih, a ne po izkvarjenih, kakršne sejejo med nami razni „apostoli“ iz „rajha“ in

njihovi zavedni in nezavedni poslaniki v domovini. Proč s takimi! (Dalje prihodnjic.)

Druge slovenske novice.

(Strašna nezgoda.) V ponedeljek zvečer, 23. t. m. se je zgodila v Ljubljani na Karlovski cesti velika nesreča. Cestna električna železnica je namreč potegnila pod se arhitekta Otona Heinza ter ga vlekla nekaj časa seboj. Ponesrečenec je bil težko ranjen ter je drugi dan v bolnišnici umrl. Hotel se je drugi dan poročiti in sta bila z nevesto ravno pri zlatarju po prstane. Na lice mesta prišli duhoven dejal je nesrečneža v sv. olje in pa ob ednem poročil z navzočo nevesto.

(Člani slovenske drame) v Ljubljani so priredili zadnji teden več gledaliških gostovanj po raznih krajih kranjske dežele, ki so v vsakem oziru izvrstno uspela. Tako so se vršila gostovanja na Vrhniki in Škofji Loki; vršila pa se bode v kratkem predstava tudi v Brežicah.

(Utonila sta) v ponedeljek zjutraj Alojzij Čuha in neki starček v Slapah pri D. M. v Polju pod Ljubljano v Ljubljani, ko sta nesla kosilo delavcem, ki so kosili na travniku.

(Vol je umoril) kočarico Osterman na Kočevskem. Vol jo je zabodel z rogovi, ker mu ni dala soli.

(Predor skozi Karavanke.) V ponedeljek so blizu Rožeka na Koroškem slovesno vložili prvi kamen k obokanju železniškega predora. Slavnosti so prisostvovali tudi deželni predsednik, sekijski načelnik Wurmb, celovski in beljaški okrajni glavar ter mnogo kmetskega prebivalstva.

(Obletnica bitke pri Kustoci) se je obhajala v torek v Celovcu. Znano je namreč, da se je v tej bitki celovski pešpolk št. 7 posebno odlikoval. Cerkevne slavnosti so se udeležili tudi deželni predsednik, deželni glavar in predstojniki raznih uradov.

(Nesreča na železnici) Pri Celovcu je padel na mostu čez Glinu z osebnega vlaka državne železnice sprevodnik Jos. Dolenc ter si zdrobil glavo. Izdihnil je na mestu. Ponesrečen je bil šele 28 let star in oče štirih otrok.

(1700 dni v zaporu) je prebil 32letni mesar Filip Sternat v Preblavi na Koroškem. Obsojen je bil že 16krat. Dne 4. maja je zopet trikrat zabodel nekega hlapca; prepričanje je nastal, ker se je ta branil piti žganje. Sodišče mu je prisodilo dve in pol leta težke ječe in se bo torej število njegovih zaprtih dni znatno povečalo.

(Tržaški namestnik) grof Goess se menda umakne raz svoje mesto in pojde v pokoj. Tako vsaj poročajo tržaški in goriški listi.

(Letošnje pomorske vojaške vaje) se bodo vršile blizu Pulja. Armada na suhem bo zasedla obrežje, a vojna mornarica se bo skušala vkljub temu izkrcati.

(Cesar je imenoval) gimnazijskega ravnatelja v Spletu, g. Ivana Kos, ravnateljem gimnazije v Pazinu.

(Utonil je) v morju na Reki slikarski učenec Ivan Lipovšek iz Štajarskega.

(Narodna dobrotnica.) V Opatiji je umrla te dni domoljubka Franja Sigulič, ki je tudi v svoji oporoki postavila spomenik svojemu rodoljubju, zapustivši družbi sv. Cirila in Metoda za Istro 1000 kron in vrhutega še več vsot za narodne svrhe.

(Toča debela kot golobja jajca) je padala v nedeljo po Goriškem, in sicer po Furlaniji. Pobila in uničila je po mnogih vaseh ves polski pridelek.

Deželni zbori.

Štajarski deželni zbor je imel v ponedeljek v tem zasedanju drugo sejo. — Vršila so se prva branja raznih predlog, tako deželnega odbora glede škode provzročene po vevericah, poročilo glede ustanovitve meščanske dekliške šole v Celju, poročilo za dovolitev privilegija za mostno mitnico na tržko občino Marenberg za dravski most med Vuhred-om in Marenberg-om. Ta se odda deželnemu kulturnemu odseku. — Za tem je sledilo poročilo deželnega odbora o prošnji občine Sopot v soinem okraju Kozje za dovolitev 148%, občinske doklade. Poslanec baron Rokitski je govoril sožalje za saksonskim kraljem. Deželni glavar je prosil poslance,

da v znak sožalja vstanejo raz sedežev. V isti seji so se vršile volitve v naučni odsek. — V sredo je imel zopet sejo. Vršila so se prva branja poročil deželnega odbora o prošnjah raznih občin za zvišanje občinskih doklad. Deželni odbor poročevalec grof Attems je izdal poročilo o dopolnilnih volitvah v deželni zbor. Poslanec Schmiederer je priporočal ustanovitev nemške ženske preparandije v Mariboru.

Kranjski deželni zbor je imel svojo drugo sejo v torek, ki je bila kratka, a tudi burna. — Škandali od sobotne seje so se povečali; prišlo je skoraj do pretepanja, in predsedniku ni preostajalo drugo, nego da sejo zaključi. Pred sejo se je govorilo, da se bo sklenil kompromis med liberalci in klerikalci; liberalci so bili pripravljeni, da se začno pogajati, ako dr. Šušteršič prekliče besedo „lumparija“, katero je rabil v zadnji seji, a njegova stranka je zahtevala, da poslanec Ivan Hribar prekliče svojo trditev, da duhovščina zlorabi leco in spovednico. A do tega ni prišlo, ker je dr. Ferjančič začel govoriti k zapisniku zadnje seje, da odgovori na izvajanja dr. Šušteršiča, da si je na Dunaju izprosil povišanje v službi za višjega sodnega svetnika. Ferjančič je imenoval to težko razlajenje ter je poslancu dr. Šušteršiču očital, da ima umazane roke. Na to so začeli klerikalci strašen hrup in kar deževalo je najgrših psov. Naposled je deželni glavar sejo zaključil. — V torek se je deželni predsednik podal na Dunaj, da ministrskega predsednika obvesti o dogodkih v kranjskem deželnem zboru.

Tržaški deželni zbor se je otvoril v soboto v navzočnosti 20 poslancev. Predsednik je naznanil, da se bo to zasedanje bavilo z razpravo o novem stavbinskem zakonu ter o nameravani spremembi volilnega reda za Trst.

Tirolski deželni zbor se je začel v sredo. Cesarski namestnik je v svojem govoru izrekel upanje, da se bo vprašanje o avtonomiji rešilo na ta način, da bo zagotovil deželni mir, in da gospodarske koristi ne bodo trpele škode. Laški poslanec Brugnara je v imenu Italijanov rekel, da se bodo Italijani le pod tem pogojem udeležili razprav, če pride najprej na vrsto posvetovanje o samoupravi.

Goriški deželni zbor je imel v soboto prvo sejo v tekočem zasedanju. Najprej so storili slovesno obljubo. Na to je prečital deželni tajnik celo vrsto raznih prošelj občin, društev in posameznikov, prosečih deželne denarne podpore. Nato je bil izvoljen odsek sedmih članov, ki naj preiščejo prošnje za izboljšanje gmotnega stanja učiteljev. Za tem se je vršilo potrjenje novo izvoljenih poslancev. Medtem ko so bile vse volitve potrjene, je bila Treotova izvolitev izročena verifikacijskemu odseku v proučevanje in poročanje, posebno iz razloga, ker je bil proti njegovi izvolitvi vložen protest štirinajstih volilcev.

Dalmatinski deželni zbor je bil odprt v ponedeljek. Ko je vstopil novi dalmatinski namestnik baron Handl, so hrvaški pravaški poslanci demonstrativno zapustili dvorano. Novi namestnik je povdarjal potrebo energičnega delovanja na gospodarskem polju ter naj bi se politična in narodna stremjenja umaknila delu na gospodarskem polju.

Istrski deželni zbor se je otvoril v Kopru v soboto. Zasedanje je otvoril ces. namestnik grof Goess. Govoril je najprej laški potem pa tudi slovenski. Deželni glavar Campitelli je obrazložil program zasedanja, podpredsednik dr. Stanger pa se je v hrvaškem govoru zahvalil na podeljeni mu časti. Dočim je bila galerija za časa slovenskega govora grofa Goessa popolnoma mirna, vzkipela je že za prvo hrvaško besedo dr. Stangerja. Pomagali so ji svede italijanski poslanci. Potem so poslanci storili slovesno obljubo, slovanaki slovanško, italijanski pa italijansko. Ker mislijo Italijani razveljaviti štiri naše volitve, da dobe tako zopet v roke deželnega odbornika iz kmetakih občin, je verjetno, da slovanaki poslanci stopijo v abstinenco, ter da se zasedanje naglo zaključi.

Češki deželni zbor. Ministrski predsednik je v češkem deželnem zboru baje dosegel velike uspehe. Preskrbljeno je namreč, da se izvrši zasedanje češkega deželnega zbora povsem mirno. Mladočeški izvršilni odbor je

sklenil glasom tega poročila, da se opuste vsi predlogi, ki bi kakorkoli ovirali mirno delo v deželnem zboru. Med te spada, kakor pravijo, pred vsem adresni načrt poslanca dr. Herolda ter prememba občinskega volilnega reda. Oba ta dva predloga bi povzročila daljše brezplodne debate in bi nameravani spravi akciji več škodila nego koristila.

V moravskem deželnem zboru je posl. dr. Stransky vložil nujni predlog za spremembo volilnega reda. Volilna pravica se ima priznati vsem slojem prebivalstva, odpraviti se imajo vsi volilni privilegiji, in število poslancev se ima razdeliti enakomerno med mestne in kmečke okraje z ozirom na število in narodnost prebivalstva, da se pokaže v bodoče prava slika razmer obeh narodnosti.

Dopisi.

Iz Sevnice. Nikar ne mislite, gospod urednik, da spimo, dasiravno svet o našem delovanju le malo izve. Ker vam o zadnjem društvenem delovanju naše kmetijske podružnice nihče ni poročal, hočem to pomanjkljivost popraviti jaz, seveda zelo na kratko.

Dne 1. rožnika t. l. je zborovala sevnška kmetijska podružnica. Zbralo se je dokaj društvenikov in tudi dokaj gostov. Med zadnjimi je bil tudi državni poslanec dr. G. Žičkar. Zborovanje se je vršilo jako zanimivo in živahno. Naj navedem le, da so se zvesto službovalci posl. z znatnimi nagradami obdarili, vsi ednako, služoč Slovincu ali Nemcu. Gospod načelnik nam je pojasnil tudi delovanje kmetijskih stanovskih zadrug. Iz tega smo posneli, da so taista velevažnega pomena za vspevanje domačega kmetijstva sploh. O tem so istotako sodili tudi navzoči, ker so sklenili osnovati lastno kmetijsko stanovsko zadrugo s sedežem v Sevnici. Da se v to svrhu potrebno ukrene, poskrbel bo odbor, kateri uživa vse zaupanje društvenikov, kajti bil je enoglasno vnovič izvoljen.

Gospod državni poslanec nam je postregel s podatki svojega delovanja. Iz teh se je lahko pač vsakdo prepiral, da ima resno voljo uspešno delovati za povzdigo obče blaginje, a, da če uspehi niso tako glasno govoreči, ne zadeva krivda njega, nego čiste in drugo borzo sodrigo.

Slišali smo še marsikaj poučljivega, vmes tudi predavanje o sedanjem delu po vinogradih in kletih v smešni besedi. Govoril in dosti smeja je izvalil naš bližnji sosed z Razbora, g. Jurko. Izmed resolucij naj omenim sledeče: G. Zalokar: a) za Spodnji Štajar se naj osnuje posebna stanovska kmetijska zadruga; b) sevnški okraj si ustanovi svojo posebno s sedežem v Sevnici; c) Vinaka klavzula se naj opusti, oziroma uvoznina na inozemska vina poviša. Gospod Ivan Smereker, živinozdravnik in posestnik predlaga, da se izposlije za Sevnico erarsko žrebčarno. On sam je pripravljen v to svrhu hleve pozidati.

Želelo se je tudi, da se nabavi za Sevnico in okraj najboljših plemenskih mrjascev in tako povzdigne svinjereja.

Vse te resolucije so bile z navdušenjem sprejete. Vesele volje smo zapuščali Simončičev dom s prepričanjem, da ima kmetijstvo še dokaj čilih moči in zavednih mož, ki delajo v njegov blagor. Slava vsem, osobito pa tako požrtvovalnemu odboru s predsednikom gosp. Mešičkom na čelu!

Narodno-gospodarske novice.

Domača zdravila za živino.

Iz raznih virov in skušenj nabral Pohorski.
(Dolje.)

Grenka sol z domačo soljo zmešana je dobro zdravilo zoper vročinsko bolezen. Konju se daje k otrokom ali ovci primerešana po 30—60 gramov, enako tudi govedi, mali živali pa pol manj po dva do trikrat na dan. Če pa je to še premalo izpraznilo živino, naj pa se ji še pomnoži grenke soli.

Grenka sol, katere 60 gramov je primerešana 7 gramov kremora tatarovega (Cremor Tartari, se dobi v lekarni), 7 gramov encijanove korenine in toliko rabarbare, je najboljša zdravilo krvo toka pri živini. Vse to se stoji v prahu, na

štiri dele razdeli in v dveh dnevih v jutro in zvečer živinčetu zraven čiste vode piti daje.

Hmelj, kuhan je jako dobro sredstvo pokončati uši v kurnikih in golobnjakih. Dene se na tla v kurniku kuhanega hmelja in pusti nekaj dni ležati, da se uši zberejo, potem pa se zažge. Na ta način se najlažje prežene mrčes iz perutninskih hlevov.

Hren nariban, zmešan s kvasom in soljo je dobro zdravilo za krvomok pri živini. Zmeša se v testo, iz katerega se naredi kepice po jajcu debele, katerih se vsake tri ure po tri daje bolni živini. Piti se živini brž po zdravlilu ne sme dati in tudi sicer le bolj v pičli meri. Najboljša je za hrano zelena krma. Škodljiva pa je paša. Ko bi se pa v živini zapelo, naj se ji poda klistira mrzle vode.

Jagode črne skuhane so zdravilo za drisko pri svinjah. Vzame se jih za pest veliko, skuha v vodi, da postane kaša in po enkrat na dan svinji daje.

Jajca kokošja so posebno izvrstno sredstvo zoper napenjanje živine. Vzamejo se dve ali tri frišna jajca, se na obeh koncih nekoliko potarejo, da beljak izteče in le rumenjaki ostane še v jajcu. Zda se v jajce do polnega nalije terpentinske olje in s kruhom luknje zamašijo. Tako narejena jajca se živinčetu potisnejo v gol tanec, da jih požre, in v četrte ure je žival že zopet zdrava.

Jelova stelja ali jelove (hojine) veje so jako zdravilna krma za ovce po zimi. Kjer imajo dosti jelovega gozda, naj po zimi zraven druge krme pokladajo ovcam jelovje, in ne bo se jim bati, da bi zbolele za metljajem ali kako drugo boleznijo ter poginile na spomlad — kar se marsikateremu kmetu pogosto zgodi, ki jim pozimi poklada samo suho mrvo.

Kamilice so dobro zdravilo zoper vetrove in grizenje v trebuhu in črevah živine. Vzame se 30—50 gramov za veliko živino, manjši pa po 15 gramov suhih kamilic, dene v posodo ter vlije liter vrele vode nanje in pusti za pol ure stati, da se ohladi. Potem se vlije bolni živini v gobec, kar bolezen kmalu potolaži in ozdravi.

Kamilice so tudi dobro zdravilo za kóliko pri konjih. Vzame se jih po dve pesti, v litru vode skuha, precedi in ko se shladi, se doda za pol litra lanenega olja, 30 gramov solitarja in 15 gramov voženka. To vse se konju v gobec vlije. Zraven naj se pa napravi dristlje iz kamilic in malvnega perja, vsakega za tri pesti, katero se skuha in za 30 gramov lanenega olja in nekoliko voženka ali kafe doda. To se vlije v brizljico in konju zderska.

Kamilične cvetlice poparjene z vrelo vodo dajejo izvrstno mazilo za bolne oči pri konjih. Ko je mazilo stalo četrte ure, se precedi in v to tekočino zmeša 8 gramov cinkovega vitrijola, s katerim mazilom se potem bolno oko maže.

Kamilice poparjene dajejo tudi čaj, ki je posebno koristen kravam pri porodu, ker porodne bolečine jako potolaži.

Kamilice, katerih se vzame eno pest in doda ravno toliko zdrobljenega lanenega semena, so izvrstno zdravilo za grizenje pri svinjah. Kuha se to v litru vode tako dolgo, da postane voda žlezasta; potem se precedi in polovico te vode se vlije enkrat svinji v gobec.

Kamilice, kolmež in timijan kuhani dajejo čaj, ki je dobro zdravilo za drisko pri prasičih. Če pa jih po črevah grize, naj se jim skuha lanenega semena, kateri vodi se primeša nekoliko opuma (12—24 centigramov) in to zdravilo se jim 3—5 krat vlije na dan. Tudi je koristno jim večkrat dati beljakovine na vodi z nekoliko rabarbare in stolčne krede pomešane. Od vsakega za nožev konec po dvakrat do trikrat na dan.

Karbolova kislina (Karboläure, se dobi v lekarni), se priporoča kot zdravilo za garje pri goveji živini. Vzame se en del karbolove kisline, en del petroleja in 18 delov laškega olja. S to zmesjo se potem garje mažejo in če so prav hude, se naj vzame nekoliko več karbolove kisline in petroleja. Tudi je dobro zdravilo za garje en del karbolove kisline, zmešan s 30 deli vode, s katerim mazilom se garje tudi hitro odpravi.

(Dolje pribojnjati.)

Politični pregled.

(K položaju.) Pogajanja z Ogrsko glede nagodbe se ne nadaljujejo. Körberju se pošiljajo resolucije avstrijskih deželnih zborov, da ne žrtvuje niti lasu avstrijskih koristi, a Mažari pravijo, da lahko čakajo. Zato ne more nagodbeno vprašanje priti v pravi tir, a zgoditi se mora kmalu nekaj odločilnega, ker poteče na godba z Ogrsko že koncem tega leta, in prav tako carinski tarif. Zato se bo moralo nagodbeno vprašanje rešiti, da bo mogoče jeseni v državnih zborih nagodbene določbe odobriti. Vpliv cesarjev ne ostane brez uspeha na državni zbor in parlamentarne večine tudi ne odločijo na škodo vladinih načrtov.

(Odpoved trgovskih pogodb.) Avstrijska vlada je izbrala pravico, ki jo ima v zadevi mednarodnih pogodb, ter je sklenila z 31. decembrom t. l. odpovedati trgovinske pogodbe. Kaj bodo storili sedaj naši ogrski zavezniki, ni znano; trdi se pa, da bo ta sklep avstrijske vlade izdatno pospešil nagodbena pogajanja. Če bi naša vlada ne sklenila te odpovedi, bi imeli Mažari precejšno korist. Pogodba z Nemčijo bi bila molče podaljšana do 1904 in Mažari bi bili lahko zavlekli razpravo o carinskem tarifu.

(Poljaki.) Poljski fond za Poznanjsko, katerega namen je okrepiti poljski živelj, je dosegel vsoto 100 milijonov kron, kajti Lvovska banka je zopet dovolila 10 milijonov, banka v Varšavi pa 16 milijonov kron.

(Bolgarija kraljestvo.) Sedanji obisk bolgarskega kneza Ferdinanda na ruskih tleh daje posebno ruskemu časopisu povod za najrazličnejša razmotrivanja. Knez Ferdinand in v njegovem spremstvu se nahajajoči zastopniki bolgarske vlade so pri tej priliki zagotavljali carju, da je Bolgarija v vsem udana Rusiji in ji zagotavlja vedno zvestobo.

(Balkan.) V glavnem mestu otoka Theologos v egejskem morju, ki je pod turško vlado, je vladar naložil nov davek z namenom, da tudi sam naredi lep dobiček. Prebivalci pa s tem novim davkom niso bili zadovoljni, ter so sklicali shod, ki naj se izreče proti novemu davku. Vlada pa je poslala na shod tudi orožnike ter jim dala povelje, v množico streljati. Orožniki so dali več strelcev in je bilo kakih 100 oseb usmrčenih. V divjem teku so zbežali zborovalci domov, a le kakim šestim se je posrečilo uiti.

(Nemčija.) Nemški žlobudravci cesar je zopet govoril iz sicer sedaj o potrebi krščanstva. Govoril je v Ahenu, da bo vso državo, ves narod, svojo armado in svojo dinastijo postavil pod križ. Nam se zdi, da mu je narekovalo te besede sovraštvo do Poljakov. — Poljaki imajo nekoliko opore na katoliškem centru v državni zbornici. — Cesarju to ni všeč, marveč bi rad videl Poljake — osamljene.

(Bolezen angleškega kralja.) Čisto nepričakovano je prišla neposredno pred slavnostmi kronanja kralja Edvarda v svet vest o njegovi težki bolezni. Pred nekoliko dnevi je kralj obolel na vnetju slepega črevesa, v ponedeljek zvečer pa se je stanje kralja Edvarda tako shujšalo, da so ga morali operirati. Vsled tega se je kronanje, ki se je imelo vršiti ta teden, odložilo, in so zastopniki tujih držav že odšli iz Londona, tako n. pr. nadvojvoda Ferdinand, ki je imel zastopati našega cesarja. Na dvoru so vsled tega vsi močno potrli; odložitev slavnosti kronanja je povzročila v Londonu več milijonov škoda. Kraljevo stanje je še vedno jako resno in vzbuja najhujše pomisleke, ker je k prvi bolezni pristopilo jih še več. Ob kraljevi postelji se muče njegovi sorodniki, kraljica, prestolonaslednik itd. Kot se čuje iz zdravniških krogov, ni na slavnost kronanja v istem obsegu kakor sedaj več mialiti. Priča-kuje se celo kraljeva smrt.

(Turčija.) Strahovi turškega sultana so res takšni, da vzbujajo strah in grozo. Nedavno je bil sultanov stric, sin prejšnjega vladarja — Said Edge v ječi zadavljen. Sultan ga je namreč sumničil, da hlepi po prestolu. Ahmed paša, bivši sultanov ljubljeneec, je zbežal z neko angleško ladjo, ker mu je baje sultan namenil enako usodo.

(Južna Afrika.) Dewetova armada je menda ob času, ko se je udala Angležem izgledala takole:

Od 2000 Burov, ki se jih je podalo v Reitzu, je imel skoro (!) vsak po eno puško, a mnogi ne ene patrone. Skoro vsi Buri so bili oboroženi z angleškimi puškami. Večina bojevnikov je v dobi med 16. in 30. letom, a bili so med njimi tudi dečki od 11 do 16 let. Dewet je izjavil, da so bili ti najboljši bojevniki. Najstarejši so bili v dobi 70 let. V Kronstadu se je udalo 800 Burov. Starejši Buri niso imeli nikakega orožja, nasprotno pa je bila oborožena vsa mladina, ki se je borila najbolj pogumno in je pogosto branila pozicije, ko so jih ostavili že vsi starejši bojevniki. Obledeni so bili zelo slabo, še celo z živalskimi kožami so se pokrivali. Pozornost je vzbujala posebno mala množina streljiva, ki so ga oddali Buri v Kronstadu. — Število Burov, ki so se do zadnjega bojevali, je nad vse pričakovanje veliko. Kitchener in French sta se v ponedeljek odpeljala domov na Angleško.

Književnost.

(Die Ortsnamen des Oberen Pettauer Felde.) Etimologično-kulturna historična študija od M. Žunkoviča, c. in kr. stotnika in učitelja kadetne šole v Mariboru. Založil W. Blanke v Mariboru. — Gornje ptujsko polje se sedaj lahko ponaša z razpravo, v kateri so njegova krajevna imena razložena z etimologično-kulturnega in historičnega stališča. Lahko rečemo, da se s podobno temeljito razpravo ne more ponašati noben drugi kraj na Spod. Štajarskem. V uvodu pravi pisatelj, da ni mogel v imenih nikjer najti keltskega izvira, temveč povsod samo sloven skega. Drugi štajarski zgodovinarji so pri vseh nenavadnih krajnih imenih zaznamovali keltski izvor, a gospod M. Žunkovič imenuje to etimologično igranje. Od kod da izhajajo krajevna imena, je v razpravi res strokovnjaški označeno in mi nismo mogli najti v tem oziru nobenega pogrška. Najbrže se v kratkem še povrnemo na uvod: „Splošno o nastanku, kakor tudi o uspehu preiskovanih krajevnih imen.“

Razne stvari.

(Uprava državnih železnic) je izdala rav nočar svoje poročilo za leto 1901. glasom kate rega je imela lani v svoji oskrbi 11.466 km železniških prog. Gmotni uspeh je zaostal za pro računom za 10.352.275 K.

(V Ameriko) je prišlo, in sicer v severno Ameriko letos v maju 83.000 oseb; 900 so jih poslali nazaj. — To je doslej največje število, ki se je doseglo v ednem mestu. — Največ teh naseljencev je iz Italije in Avstrije. Iz Nemčije izseljevanje stalno ponehava.

(Angleška izguba v burski vojni.) Naj-novejši podatki o izgubi angleškega moštva izkazuje 22.550 mrtvih, 22.829 ranjenih 9553 vjetih in izgubljenih. Nenavadno veliko število 75.430 vojakov pa se je vrnilo v svojo angleško domo vino kot pohabljeni in invalidi. Neki angleški list pripominja k tem številkam, da so iste v ve

likanskem nasprotju z številkami, katere je ob javljalo tekom vojne vojno ministrstvo kot iz gube. Viada je začetkom menila, da stori dovolj ako odloči podpore 3000 rodbinam padlih in ranjenih vojakov, sedaj pa se vidi, da se bo de ta podpora morala mnogo zvišati vsled toliko tisoč rodbin, ki so zgubile svoje reditelje. Izgube, katere imajo Angleži v Južni Afriški vojni (o izgubah katere imajo Buri pa se ne ve število) so skoro iste kakor ob priliki krimske vojne, kjer je bilo mrtvih ravno tako 22.182. V nemško francoski vojni bilo je mrtvih 290.000 ljudi. V ameriški vojni, edni največjih pa je padlo celo 655.000. Število padlih v rusko-turški vojni računa se na 180.000. Zgodovinarji zračunali so, da so vse vojne od leta 1786—1880 vže zahtevale 4.470.000 človeških žrtev in 3047 milijonov šterlingov denarnih stroškov. Da so te številke od leta 1880 vže zopet mnogo narastle, vidi se iz zgoraj navedenih podatkov.

Oklic.

(267)

A 135/2
6

Dne 14. julija 1902 ob 9 uri dopoldne vršila se bo de prostovoljna prodaja kmetije pokojnega Jurija Rojko v Zamarkovi in vinograda v Partinu.

Cena je K 9607
oziroma 1668

C. kr. okrajna sodnija Sv. Lenart na Štaj.,
odd. I. dne 21. junija 1902

2-1

Kronvogel.

(264)

3-2

Na prodaj

Na Doleh pri Sv. Križu štiri ure od Litije ali od Zidanega mosta, pri okrajni cesti, deset minut od farne cerkve Dole oddaljeno, je posestvo naprđaj. Obstoja iz 100 oralov hoste z mecesni in amrekami zasajene, 35 let stare, 70 oralov hoste, hrastove, borove in bukove, 40 oralov košenice, 19 oralov njiv, 3 hiš in zraven spadajočih gospodarskih poslopij. Posestvo je popolnoma arondirano. — Natančno se izve pri Mariji Koprivnikar v Litiji h. št. 32.

Osle, brusne kamne

priznana najboljša blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoj z 15-kosi franko K 2.50 30-13

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

(249)

3-3

Poštena, zanesljiva oseba

bivši državni uradnik,

išče stalne primerne službe. Dopisi na uprav ništvo tega lista pod: „Zanesljiv“.

Po ceni za prodati

je prav dobro ohranjen, z opeko krit svinjak iz močnih brastovih blodov, s sedmimi oddelki ter podaljšano streho za kuhinjo. Povprašati je v (265) Celju, Gosposke ulice št. 23 3-2

Orehe, suhe gobe, predivo, krompir, zelen in rdeč fižol kupi

Anton Kolenc

(230) trgovec v Celju. 6-6

Naprodaj ima tudi domača vina in jabolčnik po nizki ceni.

V najem.

Podpisano županstvo odda z novim letom t. j. s 1. januarjem 1903 v najem

veliko krčmo in mesarijo

ki je na dobrem glasu in h kateri spadajo lede-nica, kleti in hlev. Vse to se nahaja tik farne cerkve.

Kdor želi to prevzeti, naj se oglasi pis-meno ali ustmeno najkasneje do

1. septembra t. l.

pri podpisnem županstvu, kjer se izve na-tančneje pogoje.

Županstvo Št. Pavel pri Preboldu

(257)

(Savinska dolina)

3-2

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam, s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Sloveči profesorji
medicine in zdravniki
— priporočajo —

tinkturo za želodec

lekarnarja

Gabrijela Piccoli-ja

v Ljubljani,

dvor. zalagatelja Nj. svet. papeža

kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tek, pospešuje prebav-ljanje in odprte telesa, posebno za one, ki trpe na zastaranem zaprtju.

Tinktura za želodec razpošilja lekarnar PICCOLI v Ljubljani v škatljah s 12 steklenicami za K 2.52, s 24 steklenicami za K 4.80, s 36 steklenicami za K 7.—, s 70 steklenicami za K 13.—. Poštni zavoj pod 5 kg.

Se prodaja v lekarnah v Celju, v Mariboru itd. po 30 vin. steklenica. (261) 10-1

Najboljše vrste gumi za cepljenje vinskih trt

se dobi v trgovini Dragotina Hribarja v Celju.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedo-sežen uničevalec mrčesa. Kupi samo v steklenicah.

Celje: Traun in Hlger
Franz Poljak
Alajos Walland
Viktor Wegg
Mihail Hudevar
Jos. Pusanetz
Josip Matel
Franz Zaugg
Valentin Karl Tschir
Smarje: Josip Wagner
Janos Lischelg

Celje: Ivan Harnikar
M. Hauserer lekarna
Josef Brinz
Anton Topoljak
W. Wraschko
Anton Fayon
Doberna: Jos. Skoček
Braslovce: Ant. Plaskan
Gomilsko: I. Idorsek
Franz Lukala
Vojnik: Fr. Zotti

Brastnik: Alojzja Baserheim
Konsumno društvo
Josip Wenz
Ljubno: Fr. X. Petek
Janos Filipic
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Zwenki & Comp.
Trg Lemberg: Franc Zapandl
Konjice: Fr. Kapan
Kmetijsko društvo

Laško: Andrej Klambacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Schescherko
F. Wambrechtanmmer
Gornjograd: Jakob Hadic
Potjane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautendorfer
Anton Schwela
Karol Sima
Leopold Vukic
Jos. Watti

Pristava: Marija Suppanz
And. Suppanz
Franz Mathies
Franz Varlec
Zalec: Adalib. Glöbelsch
Albert Geiss
Jakob & Marija Janic
Franz Kartin
J. F. Schescherko
St. Jurij ob Tab. Fr. Plaskan
St. Lovrenc: Eija Turin

St. Pavi: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo
J. M. Krammer
Franz Poljak
Janos Matel
Jos. Sporn
Franz Dolman
Janos Zaldanik
Ivan Novak
Anton Jakim

(262) Josip Kregar 20-4

stavbeni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbena in umetna
ter sploh v to stroko spada-
joča dela. — Napravi nove
strelivo in stari strelivo
se poskušajo z električnim
aparatom. — Cene jako nizke.

(266) Učenca 2-1

z ugodno šolsko prakso, sprejme v trgo-
vino mešanega blaga JOS. VREČKO
na Bizeljskem.

Izurjenega slov. stenografa

sprejme takoj dr. Ivan Dežko, odvetnik
(258) v Celju — Pogoj po dogovoru. 2-2

Naznanilo.

Velečenjenemu občinstvu usojam se nazna-
niti, da bom s 1. julijem t. l. prišel v hiši Ljuto-
merske posojilnice št. 115 poleg Ščavnice

slikarski obrt.

Priporočevaje se velečenjenemu občinstvu,
zagotavljam točno in ceno postrežbo.

Ljutomer, meseca junija 1902.

(260) 2-2

Davorin Pivec, slikar.

(209) Pozor! 5-5

Trgovci in gostilničarji!

Kdor hoče, imeti dobro in okusno
blago, naj naroči za poskušnjo
1 zavoj (5 kg)

„kranjske salame“

katere kakovosti ne bo mogel
prehvaliti. 1 kg velja 1 gld 20 kr.
Razpošilja se proti povzetju. Naro-
čila sprejema in točno rešuje

Dragotin Novak, Trebnje.

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice za sadni mošt

za vinski mošt

s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z urav-
nanjem pritiska „Herkules“, z jamčeni najvišji
učinek do 20%, večji nego pri vseh drugih sti-
skalnicah.

Hidravlične stiskalnice.

10-1 Mlini za sadje in grozdje. (211)

Robkalnica za grozdje
(Abbeermaschinen).
Popolne priprave pri
pridelovanju mošta,
stalne in premične.
Stiskalnice soka, mlini
za jagode in priprav-
ljanje sadnega soka.
Priprave za sušenje
sadja in sušilja, stroji
za lupljenje in rezanje
sadja.

najnovejša samodelna
patentovana škropil-
nica „SYPHONIA“
za škropljenje traja in
rastlin soper krvavo-
m, izdelujejo ter po-
milajo z jamstvom spe-
cijalitete v najnovejši,
najizvrstnejši,
najuporabnejši in priporočeni najbolj, odlikovani
sestavlj

PH. MAYFARTH & CO.
c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna že-
leza in parne fužine.

Dunaj, II., Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane s nad 400 zlatimi, srebrnimi in bro-
nasimi svinčnjami.
Obširni katalogi zastoj
Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Največje, najhitrejšje
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov
ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York
le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Cene nizke.

Pozor!

Postrežba točna.

V novourejeni in ceno

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in ceno
Pancer-veržice iz prislutnega srebra po 6 kr. gram.
Use po najnižjih konkurenčnih cenah.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

novejšje in najboljše.

Velika izber stenskih ur, budilk in ur z nihalom, naj-
rov, aeroidov, maksimal-toplometrov, tehnične za vino, žganje itd.
Velika zaloga optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplome-
vizitnice itd.
Jedilne garniture, tobakere, nastavki za sadje, cvetlice,
srebru in zlatu.
daljoni, vsakovrstne veržice, lorgnon za dame in gospode, v
Prstani, uhani, zapestnice, priveski, svečnjke, križci, me-
in zlatih žepnih ur.
potrdi v to veliko zalogo jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula

Kdor hoče kupiti ceno, dobro in pošteno blago, naj se
Celje, Narodni dom,

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti

RAFAEL SALLMIČ

Najtočnejša
in
najcenejša
popravila!

Priznana
izborna, cenó
blago!

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega družega blaga za stavbo, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelivo, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Južno-štajerska hranilnica

v Celju, „Narodni dom“

za katero jamčijo okraji Sevnica, Gornji grad, Šoštanj, Vransko in Šmarje pri Jelšah za popolno varnost vlog in za njihovo po pravilih določeno obrestovanje do neomejene visokosti, obrestuje hranilne vloge po 4% in pripisuje obresti polletno h kapitalu, ter plačuje rentni davek hranilnica sama in ga ne odteguje vlagateljem, tako da dobé isti popolnoma nad 4% obresti letno.

Izposojuje

na zemljiško varnost

—== po 5%. ==—

Hranilnica posluje s strankami vsak torek in petek dopoldne.

Priporoča se ta zavod staršem, varuhom in kura-
torjem, da tam vlagajo denarje svojih varovancev
in oskrbovancev in taisto zahtevajo pri varstvenih
sodiščih.

(119)

12-1